

ת"פ (רמלה) 23424-03-24 - מדינת ישראל נ' מוסא אלמופלפל

ת"פ (רמלה) 23424-03-24 - מדינת ישראל נ' מוסא אלמופלפלשלום רמלה

ת"פ (רמלה) 23424-03-24

מדינת ישראל

נגד

מוסא אלמופלפל

בית משפט השלום ברמלה

[07.07.2025]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

1. ביום 9.3.2024 הסיע הנאשם, יליד 2005, ברכב פיג'ו 18 נוסעים, ישובים בחלקו האחורי של הרכב. שלושה מהנוסעים היו תושבי האזור שלא החזיקו בהיתרי כניסה או שהיה בישראל. הרכב בו בוצעה ההסעה היה רכב שהורד מן הכביש, אך הותקנה עליו לוחית זיהוי של רכב אחר.
2. על יסוד הודאתו בעובדות הנ"ל, הורשע הנאשם בעבירות הסעת שב"ח, זיוף סימני רכב ובעבירות תעבורה נלוות (הסעת נוסעים במספר העולה על המותר לפי רישיון הרכב, ונהיגה ע"י נהג צעיר ללא מלווה).
3. הוגש תסקיר של שירות המבחן, לפיו הנאשם בן 20, רווק. הנאשם סיים 8 שנות לימוד וגדל בתנאי מחסור כלכלי, עם אב מכור לסמים. הנאשם ביצע את העבירה בשל מצוקה כלכלית והביע חרטה על מעשיו. התסקיר אינו כולל המלצה טיפולית, בהיעדר נזקקות טיפולית ועל רקע התרשמות שירות המבחן שהנאשם מתקשה בתובנה באשר למניעי ביצוע העבירה.
4. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ובפרט הסיכון הפוטנציאלי בהסעת שוהים בלתי חוקיים, שהמסיע אינו יודע את יעדו וכוונותיהם. הודגשו מניעיו הכלכליים של הנאשם, והעובדה שזייף את פרטי הרכב ששימש להסעה. בהתבסס על ההחמרה במדיניות הענישה לאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל, ועל פסיקה, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה של 14 עד 26 חודשי מאסר ולגזור על הנאשם 15 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נלווים.
5. ההגנה ציינה את גילו הצעיר של הנאשם, נסיבותיו האישיות כעולה מן התסקיר ועברו הנקי. הודגש כי מדובר בכישלון חד פעמי של צעיר נעדר עבר. גם ההגנה הפנתה לפסיקה וטענה כי העונש המתאים לנאשם הוא מאסר קצר בעבודות שירות.

6. הנאשם הביע חרטה, רצון לפתוח דף חדש ונורמטיבי, לעבוד ולסייע למשפחתו.
7. מתחם הענישה ייקבע כמקובל לפי עקרון ההלימה, ובהתאם לערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה המקובלת.
8. נפסק זה מכבר כי עבירת הסעת השב"ח מבוצעת לרוב משיקולים כלכליים, ועיקר חומרתה בפוטנציאל הסיכון הביטחוני הגלום בה, כשהנהג המסיע חושף את הציבור לסיכון בהסעת אדם שאינו מורשה להימצא בישראל, וכוונותיו ומעשיו בארץ אינן ידועים (ר' לדוגמה רע"פ 5457/11 שלום נ' מדינת ישראל (16.7.12); רע"פ 3967/18 סיאד נ' מדינת ישראל (12.8.2018)).
9. מאז פרוץ מלחמת 'חרבות ברזל' חלה החמרה בענישה בגין עבירות הסעה, העסקה והלנת שב"ח שבוצעו בתקופת המלחמה, ובתי המשפט נוהגים להטיל עונשי מאסר בפועל, בעבודות שירות ואף מאחורי סורג וברית. בהמשך, במסגרת תיקון מס' 38 לחוק הכניסה לישראל, הוחמרה הענישה המירבית על ידי המחוקק ואף נקבע עונש מזערי (יודגש כי תיקון 38 אינו חל על ענייננו).
10. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על פגיעה ממשית בערכים המוגנים: הנאשם ביצע את העבירה למטרת רווח כספי והסיע 3 שוהים בלתי חוקיים שאינם מוכרים לו, על הסיכון הפוטנציאלי המוגבר הנגרם מכך וכאשר הם נטמעים בקבוצה גדולה של נוסעים. לא זו אף זו, ההסעה בוצעה ברכב גדול תוך הסעת נוסעים במספר העולה על המותר וכשהנאשם אינו מורשה לכך תעבורתית. ולבסוף - הרכב בו נהג הנאשם היה רכב שהורד מהכביש ופרטיו זויפו על ידי הצמדת לוחית זיהוי של רכב אחר.
11. עבירת זיוף סימני הרכב לבדה היא עבירת פשע שהעונש המרבי בצידה 7 שנות מאסר. כתב האישום שותק לגבי מניעי הנאשם לזיוף סימני הרכב, אך בהתבסס על סעיף 3 לעובדות אניח כי החלפת לוחית הרישוי נועדה לצורך השמשת רכב שהורד מהכביש, ומכל מקום אין בפניי אינדיקציה שהדבר בוצע לכתחילה כדי להקל על ביצוע עבירת הסעת השב"ח. בדברי ההסבר לחקיקת סעיף 413ט הוסברה תכליתו כחלק מההתמודדות עם גניבות רכב מתוחכמות, הכוללות שינוי פרטי הרכב הגנוב לצורך מכירתו (דברי הסבר להצעת חוק העונשין (תיקון 32) התש"ן-1989, ה"ח 1959). ברור שלא זה המקרה שבפניי, ועל כן יש לעבירה זו משקל מחמיר מסוים בעיצוב מתחם הענישה, אך אין מדובר במשקל דרמטי. יצוין כי קיימים איסורים חוקיים דומים וחמורים פחות שייתכן ותואמים יותר לסיטואציה, כגון סעיף 62(9) לפקודת התעבורה ותקנה 303 לתקנות התעבורה. המאשימה בחרה את סעיף החיקוק המחמיר, והנאשם הודה בכך, אך בקביעת המתחם אתבסס על הנסיבות הספציפיות, כאמור.
12. בסיכום ביניים, בהתבסס על הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת בתקופת המלחמה אך לפני תיקון 38, ובשים לב לנסיבות המחמירות שעיקרן מספר הנוסעים, הסעה ממניע כלכלי, שימוש ברכב שפרטיו זויפו ועבירות תעבורה נלוות שגרמו לסיכון לנוסעים ולמשתמשי דרך - סבורני כי מתחם העונש חייב לכלול ברף התחתון רכיב מאסר לריצוי בפועל, ולא בעבודות שירות. אני קובע אפוא כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.
13. העונש המתאים לנאשם נמצא ברף התחתון של המתחם שקבעתי. מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי, מרקע סוציו-אקונומי קשה. הוא הביע חרטה על מעשיו, גם אם שירות המבחן התרשם שלא בירר עם עצמו עד תום את מניעיו.
14. בשל גילו של הנאשם, מצבו הכלכלי, והעובדה שיידרש לרצות עונש מאסר, אתחשב בו בקביעת הרכיבים הכלכליים של גזר הדין.
15. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. שישה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בכלא הדירים ביום 3.8.2025, מצויד בתעודה מזהה ובגזר דין זה. הערבויות הקיימות בתיק המעצר יותרו על כנן עד להתייצבות בפועל.
- ב. ארבעה חודשי מאסר מותנה, לבל יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס בסך ₪ 4,000 או 40 ימי מאסר תמורתו, ישולם תוך 90 יום.
- ד. פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, שמנינים מיום שחרורו ממאסר.
- ה. פסילת רישיון נהיגה על-תנאי למשך 6 חודשים, לבל יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירת נהיגה בפסילה.
- זכות ערעור תוך 45 יום.
- ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, במעמד הצדדים.